

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Karly Cháberové a soudců Jan Schneeweise a Jana Kratochvíla v právní věci

žalobce: **H. I. R. G.,**

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
se sídlem Nad Štolou 7, Praha 4

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného správního orgánu,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a průběh řízení před správním orgánem

1. Žalobce se žalobou podanou dne 6. 4. 2021 domáhal ochrany proti nečinnosti žalovaného dle § 79 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“), která měla spočívat v nevydání rozhodnutí o žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany.

II. Obsah žaloby

2. V žalobě žalobce uvedl, že žádost o udělení mezinárodní ochrany podal dne 20. 5. 2018 (dále jen „**předmětná žádost**“). O této žádost rozhodl žalovaný rozhodnutím ze dne 26. 11. 2018, č.j. OAM-94/LE-LE05-P06-2018 tak, že žalobci mezinárodní ochranu neudělil. Toto rozhodnutí žalovaného bylo následně zrušeno rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

Labem ze dne 15. 6. 2020, č.j. 75 Az 7/2018 – 92 a věc byla vrácena žalovanému k dalšímu řízení. Uvedený rozsudek nabyl právní moci dne 26. 6. 2020. Od tohoto dne tedy počala běžet nová šestiměsíční lhůta pro vydání rozhodnutí o udělení mezinárodní ochrany dle § 27 odst. 1 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon o azylu**“). Lhůta pro vydání rozhodnutí tedy marně uplynula dne 23. 12. 2020.

3. Dne 6. 1. 2021 podal žalobce žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti dle § 80 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“). Usnesením žalovaného ze dne 16. 2. 2021, č.j. OAM-94/LE-LE05-P06-N-2018 nebylo žádosti žalobce o učinění opatření proti nečinnosti vyhověno.
4. Žalobce konstatoval, že nečinnost ke dni podání žaloby trvá a že je v jejím důsledku omezen na svých právech. Následně odkázal na relevantní právní předpisy, zejména na § 27 zákona o azylu a konstatoval, že rozhodnutí mělo být vydáno nejpozději dne 6. 1. 2021. Ačkoliv je správní orgán oprávněn dle § 27 odst. 2 a 3 zákona o azylu lhůtu pro vydání rozhodnutí prodloužit, a to dokonce opakovaně, je povinen o této skutečnosti účastníka řízení vyrozumět a sdělit mu důvody pro takový postup. Rozhodnutí o prodloužení lhůty přitom musí vydat předtím, než lhůta pro vydání rozhodnutí ve věci samé uplyne. Žalobce má přitom závažné důvody se domnívat, že správní orgán nevydal rozhodnutí o prodloužení lhůty k vydání rozhodnutí v zákonné lhůtě, ale až v době, kdy k tomu již nebyl oprávněn a své rozhodnutí nezákonně antedatoval. Žalobce podal podnět k uplatnění opatření proti nečinnosti dne 6. 1. 2021. Dne 13. 1. 2021 obdržel přípis žalovaného ze dne 7. 1. 2021 s výzvou k seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí ve věci mezinárodní ochrany, k němuž mělo dojít dne 28. 1. 2021. Téhož dne, tedy 13. 1. 2021 žalobce žalovaného informoval o změně doručovací adresy. Následně dne 19. 1. 2021 obdržel žalobce další přípis žalovaného, datový 21. 12. 2020, v němž jej správní orgán vyrozuměl o nutnosti prodloužení lhůty pro vydání rozhodnutí. Tento přípis však již měl v hlavičce žalobcovu novou adresu. Tato adresa však nemohla být žalovanému dne 21. 12. 2020 známa. To nelze vysvětlit jinak, než že žalovaný vydal rozhodnutí o prodloužení lhůty v momentě, kdy byl informován o podnětu žalobce proti nečinnosti. Žalovaný tedy nebyl oprávněn prodloužit lhůtu k vydání rozhodnutí a jeho nezákonná nečinnost tak ke dni podání žaloby trvala.

III. Vyjádření žalovaného

5. Žalovaný ve vyjádření k žalobě soudu navrhl, aby žalobu zamítl. K průběhu řízení uvedl, že postupoval v souladu se zákonem, neboť žalobce dne 9. 11. 2020 dodal doklad o zajištění ubytování na adrese X, a tedy již od tohoto data byla tato adresa žalovanému známa. Na uvedenou adresu bylo žalobci 21. 12. 2020 zasláno vyrozumění o prodloužení lhůty pro vydání rozhodnutí. Uvedený dopis se žalovanému vrátil dne 6. 1. 2021. Další dopis žalovaného byl zaslán na stejnou adresu dne 28. 12. 2020, kde opět nebyl žalobce zastížen. Nakonec si žalobce informaci o prodloužení lhůty pro vydání rozhodnutí převzal na adrese X. Žalovaný vynaložil maximální snahu obeslat žalobce na všechny adresy, které mu byly známy, aby dostál své povinnosti a zaslal žalobci uvedenou informaci včas.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

6. Následně byl dne 14. 4. 2021 odeslán dotaz na zastupitelský úřad na Kubě s dotazem ohledně žalobcem doložených materiálů. Do doby podaného vyjádření však neobdržel odpověď. Vzhledem k tomu, o jak důležité informace se jedná, je třeba vzít v potaz, že se jedná o věcně a právně složitý případ, který neumožňoval vydání rozhodnutí okamžitě.
7. K adresám žalobce žalovaný uvedl, že o adrese X žalobce žalovaného informoval pouze dopisem ze dne 14. 7. 2020, kde uvedenou adresu označil za aktuální a doručovací, aniž by doložil všechny potřebné náležitosti, aby byl na uvedenou adresu i přihlášen k pobytu. V uvedeném dopise také stále uváděl svou adresu X. Až dne 9. 11. 2020 žalobce žalovanému doložil potvrzení o ubytování na adrese Lindleyova 11, Praha 6, na dobu neurčitou. Zároveň nikde v tomto dokumentu nezmínil doručovací adresu, přičemž žalovaný z důvodu opatrnosti doručil vyrozumění o prodloužení lhůty žalobci na obě jemu známé adresy. Na adrese X byl dopis doručen, z adresy X se vrátil jako nepřevzatý. Teprve dopisem ze dne 14. 1. 2021 žalobce žalovaného informoval, že jeho nová adresa hlášeného pobytu i doručovací adresa je pouze X. Pokud tedy výtky žalobce směřovaly k doručování, pak byly uvedené problémy zaviněny pouze žalobcem.
8. Následně žalovaný konstatoval, že od nabytí právní moci zrušovacího rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem (dne 20. 6. 2020) ke dni podání vyjádření ještě zdaleka neuplynula maximální možná lhůta pro vydání rozhodnutí ve věci. O prodloužení lhůty byl přitom žalobce informován v souladu se zákonem. Dopis o prodloužení lhůty má pouze informační povahu, nezakládá žalobci žádná práva či povinnosti. Ačkoliv nebyla složitost případu v předmětném vyrozumění o prodloužení lhůty výslovně zmíněna, je patrná z rozsahu spisového materiálu. K řádnému posouzení žalobcova případu bylo nezbytné, aby žalovaný opatřil dostatek relevantních a aktuálních podkladových informací.
9. Na výzvu ze dne 1. 10. 2021, č. j. 14 A 85/2021- 22 žalovaný soudu podáním ze dne 7. 10. 2021 sdělil, že dne 18. 8. 2021 bylo vydáno rozhodnutí ve věci a žalobce si jej osobně převzal dne 9. 9. 2021.
10. Ve smyslu § 81 odst. 1 s.ř.s. je soud o nečinnosti žalobě povinen rozhodnout na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí. Jak vyplývá z výše uvedeného, žalovaný o žádosti žalobce v mezidobí rozhodl. Ze spisového materiálu soud ověřil, že dne 18. 8. 2021 vyhotovil žalovaný rozhodnutí ve věci mezinárodní ochrany, kterým předmětnou žádost v souladu s § 25 písm. a) zákona o azylu zamítl. Žalobce si uvedené rozhodnutí osobě převzal dne 9. 9. 2021.
11. Smyslem žaloby na ochranu proti nečinnosti správního orgánu je odstranění stavu, kdy správní orgán zůstává nečinný, ačkoli je vzhledem k uplynutí zákonných lhůt povinen vydat rozhodnutí ve věci samé (osvědčení). Podstatným je tedy to, zda ke dni rozhodování soudu trvá namítaná nečinnost správního orgánu, či naopak zda správní orgán povinnost vydat meritorní rozhodnutí (osvědčení) splnil. Řečeno jinak, pakliže soud ke dni svého rozhodnutí zjistí, že správní orgán vydal žalobou požadované rozhodnutí, nezkoumá již, zda vydání rozhodnutí ve věci samé předcházela faktická nečinnost správního orgánu, tj. zda správní orgán nedodržel lhůtu pro vydání rozhodnutí.
12. Na základě shora uvedeného tedy soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 81 odst. 3 s.ř.s. zamítl.
13. Výrok o nákladech řízení má oporu v ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť žalobce nebyl ve věci úspěšný a žalovanému žádné účelně vynaložené náklady v řízení nevznikly. Pro

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

úplnost soud dodává, že žalobce měl dostatek času reagovat na skutečnost, že žalovaný po zahájení soudního řízení vydal rozhodnutí ve věci samé, a při současném zpětvzetí žaloby mohl navrhnout, aby soud žalovanému uložil povinnost nahradit žalobci náklady řízení ve smyslu § 60 odst. 3 věta druhá s.ř.s. Jedině v tomto případě by soud mohl zkoumat, zda žalovaný byl v dané věci v rozporu se zákonem nečinný a zda byla důvodně podaná žaloba vzata zpět pro pozdější chování žalovaného, a v takovém případě přiznat žalobci právo na náhradu účelně vynaložených nákladů řízení.

14. Městský soud v Praze rozhodl ve věci samé bez jednání, protože s tímto postupem oba účastníci řízení souhlasili (§ 51 odst. 1 s.ř.s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 27. dubna 2022

JUDr. Karla Cháberová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.